
Onze schilders in den Vreemde

285

Antwerpsche regeering oorlof, om hunne vier huizen op de Steenhouwersvest en in de Korte Ridderstraat te mogen verkoopen, en met hen is « gevoegt Franchoy's Pourbus, een van de kinderen, oudt XXIII jaeren. »¹ Den 10 Maart 1594 geschiedde die verkoop « bij consente van Francisco Pourbus, out omtrent vierentwintig jaren, »² en daarna treffen wij onzen veelbelovenden kunstenaar nooit meer in de Scheldestad aan. Ten jare 1600 schilderde hij voor onze Landvoogden Albert en Isabella. Daarna werd hij door den Hertog van Mantoua naar Italië gelokt, om de beeltenissen van de schoonste vrouwen der wereld te malen. Vervolgens kwam hij aan Frankrijks Hof, waar hij bleef, en op 19 Februari 1622 begraven werd, na er tal van meesterstukken te hebben geleverd, welke thans in den *Louvre* en andere museums van Europa pronken.

Frans Pourbus, de Jonge, was de eenige der toenmalige Antwerpsche schilders niet, welke naar den vreemde toog, om er bewijzen van talent te leveren en fortuin en roem te oogsten. Jeroom Francken (1540-1610) was hem reeds in dienst van Frankrijks Koning voorafgegaan, en hij schilderde te Parijs met grooten bijval gedurende gansch zijn leven. Denijs Calvaert (1540-1619) vestigde zich in Italië, en stichtte te Bolonje als het ware eene kweekschool voor schilders. De gebroeders Matthijs Bril (1550-1584) en Pauwel Bril (1556-1626) togen insgelijks over de Alpen en bleven voor goed te Rome, om met hunne penseelen de pauselijke paleizen te versieren. Joris Hoefnagels (1545-16..) en Bartholomeus Spranger (1546-1627) trokken naar Duitschland en werden er

¹ *Requestboek der stad Antwerpen, 1592-93, fol. 195.*

² *Scabinale protocollen der stad Antwerpen, 1594, sub Kieffelt & Boghe, vol. I, fol. 25.*